

Elektrmotorni pogoni

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 14 | Nivo: Visoka skola elektrotehnike i računarstva Beograd

8.4 Elektrmotorni pogoni

8.4.1 Opšte o elektrmotornim pogonima

Elektrmotornim pogonom nazivamo skup funkcionalno vezanih elemenata, koji se sastoje od: elektrmotora, radne mašine, mehanizma za prenos snage između elektrmotora i radne mašine, i uređaja za napajanje i upravljanje, koji čine jedinstvenu tehničko-tehnološku celinu. Pri projektovanju elektrmotornog pogona, u većini slučajeva, elektrmotor određene snage, ili gabarita, bira se iz niza tipskih motora koje fabrike proizvode. Postoje tipski motori za pojedine delatnosti, npr., valjaonički motori, dizalički motori, motori za tekstilne mašine i sl. Retko kada se projektuju specijalni motori za neku radnu mašinu. Da bismo mogli izvršiti pravilan izbor elektrmotora, potrebno je da se upoznamo sa osnovnim svojstvima elektrmotornih pogona.

Sve elektrmotorne pogone moguće je klasifikovati u: grupne, pojedinačne i višemotorne pogone.

Grupni elektrmotorni pogon (slika 1) sastoji se od jednog elektrmotora koji, posredstvom transmisionog vratila ili na drugi način, pokreće istovremeno više radnih mašina, koje, opet, mogu imati i po više radnih mehanizama (izvršnih organa). Više nedostataka, od kojih su osnovni nizak stepen iskorišćenja i vrlo ograničene mogućnosti upravljanja, doprineli su napuštanju ovakve koncepcije pogona.

Višemotorni pogon sastoji se od više elektrmotora po radnoj mašini, od kojih svaki služi za pokretanje po jednog radnog mehanizma. Na slici 8.42b predstavljen je primer dvomotornog pogona.

8.4.2 Osnovi dinamike elektrmotornog pogona

Osnovne veličine koje karakterišu radnu mašinu su njen otporni moment i moment inercije.

Otporni moment se uvek sastoji od dve komponente -statičkog M_{st} i dinamičkog M_{din} momenta. Prva komponenta je posledica otpora koji se javlja pri obavljanju rada radnog mehanizma (otpori trenja svih vrsta, otpor rezanja, otpor koji pruža teret pri podizanju, itd.), a druga je posledica ubrzavanja pojedinih pokretnih delova elektrmotornog pogona. Da bi mogao da pokreće radnu mašinu, motor, dakle, treba da razvija moment:

gdje je: J - moment inercije obrtnih delova pogona, u odnosu na osu motora,

Ω - ugaona brzina i $d\Omega/dt$ - ugaono ubrzanje osovine motora.

Za izbor pogonskog motora važnu ulogu ima statička karakteristika $M=f(n)$ radne mašine.

Razni radni mehanizmi mogu imati vrlo različite statičke karakteristike. Tipični oblici statičkih karakteristika raznih mehanizama prikazani su na slici 8.43.

Karakteristika 1 odnosi se na radne mehanizme kod kojih otporni moment ne zavisi od brzine (npr. alatne mašine tipa struga). Karakteristika 2 je tipična za centrifugalne pumpe, kod kojih se otporni moment sastoji od komponente nezavisne od n i komponente proporcionalne sa n^2 . Karakteristika 3 je tipična za ventilatore i očigledno je nelinearna. Neki radni mehanizmi imaju karakteristiku pravca (karakteristika 4) i odražavaju linearnu zavisnost M od n .

Vrednost $M_{din}=J(d\Omega/dt)$ može biti pozitivna, negativna ili jednaka nuli, u zavisnosti da li

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com